

τσιράκι

τσιράκι, το, ουσ. [<τουρκ. çirak]. **1.** μαθητευόμενος τεχνίτης, βοηθός τεχνίτη, ο παραγιός: «θέλει να γίνει μηχανικός αυτοκινήτων, αλλά ακόμα είναι τσιράκι κοντά στον τάδε μάστορα». **2.** (υποτιμητικά) ο ακόλουθος, ο υποτακτικός ισχυρού προσώπου που του προσφέρει διάφορες υπηρεσίες με αντάλλαγμα κάποιο προσωπικό του όφελος: «είναι πολύ πλούσιος και περιτριγυρίζεται από ένα σωρό τσιράκια». (Λαϊκό τραγούδι: *εγώ δεν κάνω για ζευγάς, για σέμπρος, για τσιράκι, να με προστάζει ο κεχαγιάς απ' τ' αψηλό κονάκι*). **3.** (υποτιμητικά) ο μπράβος: «ήρθε ο τάδε με τα τσιράκια του κι έκανε μεγάλη φασαρία στο μαγαζί». (Λαϊκό τραγούδι: *σ' έφαγαν, ρε Νικολάκια, Μήτσος, Κώτσος, τα τσιράκια*).

- είναι τσιράκι του πατέρα του, έχει την ίδια νοοτροπία, ιδίως τα ίδια ελαττώματα με τον πατέρα του: «απ' τη στιγμή που ο τάδε είναι τσιράκι του πατέρα του, περιμένες να μη γίνει χαρτοπαίχτης;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας